

[Jørgen Jørgensen.]

nelse, har Krav paa, at disse ikke udsættes for en Paavirkning, der kommer dem til Skade hele Livet igennem, og for det andet fordi vi staar over for at skulde sende unge Danske til Vagttjeneste i et fremmed Land, hvor enhver ved, at mange Farer af moralsk Art lurer paa disse unge. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Militærledelsens Bidrag til Støtte for de unge Soldater under disse Forhold skulde bestaa i, at man træffer Foranstaltninger til at skaffe billig Brændevin under Opholdet dernede. Jeg haaber derfor, at Forsvarsministeren er i Stand til at dementere de Meddelelser, der har været fremme, og som gaar ud paa, at Militærledelsen paatænker at foranledige, at Soldaterne under Tysklandsopholdet faar Adgang til at faa Spiritus til særlig billige Priser. Jeg maa gaa ud fra, at det, man forstaar ved kulturelle Foranstaltninger — og man har jo her givet Udtryk for, at man lagde megen Vægt derpaa —, ikke vil kunne forenes med, at man i særlig Grad vil gøre det tillokkende for Soldaterne i den Tid, de er dernede, at skaffe sig „lyser“ Forhold ved at kunne faa tilstrækkelig billig Spiritus.

Jeg har fremdraget dette Spørgsmaal, fordi der er mange Mennesker, der nu skal sende deres unge ned til den Vagttjeneste, som jeg mener vi i Øjeblikket maa paatage os — sende deres unge ned til de Forhold, som raader i Tyskland, og som derfor med Bekymring ser paa dette Ophold. Disse Mennesker har Krav paa at faa klar Besked om, at der af den øverste militære Ledelse er blevet gjort, hvad der er menneskeligt muligt, for at disse unge ikke under de Farer, der truer af moralsk Art, skal faa et Men, de hele Livet igennem skal bære paa. Jeg haaber derfor, at disse bekymrede Forældre kan faa Sikkerhed for, at de ansvarlige Ledere inden for Militæret forstaar deres Ansvar over for de unge, der er betroet dem under Opholdet i Tyskland. Det vil være af Værdi for Bedømmelsen af hele Stillingen over for Brigaden, om der kan gives et tilfredsstillende Svar af den højtærede Minister.

Paul Holt:

Fra vor Side kan vi give Tilsagn om at støtte det her fremsatte Lovforslag. Vi ser dette Lovforslag som et Udtryk for den Solidaritet, som vi maa være inde under over for vore allierede; vi finder, at det vil

de gøre et meget ringe Indtryk ude i Verden, hvis vi trak os tilbage fra et tidligere givet Tilsagn, som saa godt som hele Rigsdagen var medansvarlig for. Nu er det jo givet, at Forholdene to Aar efter ikke er helt de samme; det er givet, at der er Spørgsmaal, som maa tages op til Behandling, men alle de praktiske Spørgsmaal maa betragtes som noget, der er underordnet i Forhold til Hovedsagen. Vi lægger megen Vægt paa, at denne Solidaritet hele Tiden vises af Danmark paa den værdigste Maade, og at der under Forhandlingerne herom bliver givet tydeligt Udtryk for, at vi netop meget gerne ser, at vi bliver i Stand til en saadan Handling. Vi kan ikke komme uden om, at der har været diskuteret meget om denne Sag paa en Maade, som kan virke forstemmende, saaledes at det, der skulde være en af Grundene til at faa hele dette Arbejde gennemført, nemlig vor Loyalitetsfølelse og vor Hengivenhed over for dem, der hjalp os, da vi var i Nød, ligesom kommer til at træde i Baggrunden. Vi erkender, at det kan være nødvendigt at tage visse praktiske Spørgsmaal op. Det viser sig da ogsaa af den højtærede Forsvarsministers omfattende Redegørelse, at Regeringen virkelig har naaet Resultater paa praktiske Omraader. Jeg tænker herved paa Antallet af Soldaterne, paa Spørgsmaalet om Materiellet. Vedrørende dette Spørgsmaal har Regeringen jo ikke helt opnaaet det, den gerne havde set gennemført. Men disse Spørgsmaal maa naturligvis, som jeg sagde før, underordnes hele Hovedsagen, og som det første maa staa, at vi er villige til at være med i dette, og saa maa Betingelserne blive saaledes, som man kan enes om det. Det er sikkert meget rigtigt, at Regeringen har fremhævet Sammenhængen mellem Flygtningene i Danmark og de Vanskeligheder, der bestaar ved at sende denne Brigade af Sted til Besættelsen af Tyskland. Vi maa notere det som et Resultat af vore Bestræbelser for at faa Flygtningene væk, at den britiske Regering har erkendt, at der bestaar en Sammenhæng herimellem. Jeg er dog knap saa optimistisk som ærede tidligere Ordførere med Hensyn til Resultatet. Der er i Udtalelserne fra britisk Side, forekommer det mig, ikke noget direkte Tilsagn om, at disse Flygtninge vil komme bort i Løbet af nogle faa Maaneder, men man kan formentlig kun faa det ud af den Form, i hvilket Tilsagnet er givet os, at der vil blive gjort virkelige Bestræbelser blandt